Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

26. října 2012 *

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu ve snaze zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Žaloba na neplatnost — Povinnost odůvodnění“

Ve věci T-63/12,

Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock), se sídlem v Teheránu (Irán), zastoupená K. Kleinschmidtem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené M. Bishopem a Z. Kupčovou, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2011/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 319, s. 71), v rozsahu, v němž se týká žalobkyně,

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, K. Jürimäe (zpravodajka) a M. van der Woude, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: K. Andová, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. července 2012,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Žalobkyně, Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock), je společností usazenou v Íránu s aktivitami v oblasti výroby, výzkumu a poskytování služeb v oboru těžby ropy, petrochemického průmyslu a energetiky obecně. Zabývá se zejména výrobou turbín a turbokompresorů zvláště upravených pro potřeby svých klientů a obchodem s těmito výrobky.

* Jednací jazyk: němčina.

2 Dne 26. července 2010 přijala Rada Evropské unie rozhodnutí 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39). Článek 20 odst. 1 rozhodnutí 2010/413 upravuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů osob a subjektů, jejichž seznam je obsažen v přílohách I a II téhož rozhodnutí.

3 Dne 25. října 2010 přijala Rada v návaznosti na přijetí rozhodnutí 2010/413 nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1). Článek 16 odst. 2 písm. a) nařízení č. 961/2010 upravuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů osobám, subjektům a orgánům uvedeným v příloze VIII uvedeného nařízení.

4 Dne 1. prosince 2011 přijala Rada rozhodnutí 2011/783/SZBP, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 319, s. 71, dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž zejména přidala jméno žalobkyně na seznam osob a subjektů uvedených v příloze II rozhodnutí 2010/413.

5 Rada téhož dne přijala prováděcí nařízení (EU) č. 1245/2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 319, s. 11), jímž zejména přidala jméno žalobkyně na seznam obsažený v příloze VIII nařízení č. 961/2010.

6 V napadeném rozhodnutí Rada odůvodnila zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů žalobkyně následujícím způsobem:

„Přidružená k Sakhte Turbopomp va Kompressor (SATAK) (také známé jako Turbo Compressor Manufacturer, TCMFG), uvedené na seznamu EU.“

7 Dopisem ze dne 5. prosince 2011 informovala Rada žalobkyni o jejím zápisu na seznam osob a subjektů vyjmenovaných v příloze II rozhodnutí č. 2010/413 a příloze VIII nařízení č. 961/2010. Tento dopis se Radě vrátil s poznámkou „odstěhoval se“ učiněnou íránskými poštovními službami.

8 Dopisem ze dne 9. února 2012 požádala žalobkyně Radu o přezkoumání rozhodnutí o zápisu na seznam osob a subjektů vyjmenovaných v příloze II rozhodnutí 2014/413 a příloze VIII nařízení č. 961/2010.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

9 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 13. února 2012 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

10 Samostatnými podáními došlými kanceláři Tribunálu téhož dne podala žalobkyně návrh, aby byl spor projednán ve zrychleném řízení podle článku 76a jednacího řádu Tribunálu.

11 Rozhodnutím ze dne 13. března 2012 Tribunál (čtvrtý senát) tomuto návrhu vyhověl.

12 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na ústní otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty při jednání ze dne 11. července 2012.

13 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí týká;

— přijal organizační procesní opatření podle článku 64 jednacího řádu, kterým bude Radě uloženo předložit veškeré podklady související s napadeným rozhodnutím v rozsahu, v němž se jí týkají;

— uložil Radě náhradu nákladů řízení.

14 Rada navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu jako neopodstatněnou;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

15 Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí čtyři žalobní důvody. První vychází ze zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností, na nichž je založeno napadené rozhodnutí, druhý z porušení práva na spravedlivý proces a na účinnou soudní ochranu, třetí z porušení zásady proporcionality a čtvrtý z porušení povinnosti odůvodnění a práva být slyšen.

16 V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně zaprvé uvádí, že nikdy nebyla přidružená k Sakhte Turbopomp va Kompressor (SATAK) a že posledně zmíněná nebyla nikdy přidružená k ní. Zadruhé tvrdí, že Rada zaměňuje Turbo Compressor Manufacturer (TCMFG), jež byla s žalobkyní propojena, za SATAK. Zatřetí, jelikož nemá žádné faktické informace ani důkazy prokazující, že se TCMFG podílela na jaderných činnostech představujících hrozbu šíření jaderných zbraní nebo vedoucích k vývoji nosičů jaderných zbraní nebo jiných systémů zbraní, má žalobkyně za to, že rozhodnutí Rady 2011/299/SZBP ze dne 23. května 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 136, s. 65), jímž Rada zejména přidala TCMFG na seznam osob a subjektů vyjmenovaných v příloze II rozhodnutí 2010/413, je v rozsahu, v němž se týká TCMFG protiprávní. Začtvrté ke dni přijetí napadeného rozhodnutí již podle žalobkyně neexistovala žádná vzájemná kapitálová účast mezi ní a TCMFG, neboť veškeré podíly držené TCMFG byly dne 6. června 2011 prodány D. a všechny podíly, jež měla v TCMFG, byly prodány Sa.

17 Rada zpochybnila opodstatněnost argumentace žalobkyně.

18 Podle ustálené judikatury platí, že soudní přezkum legality aktu, kterým byla přijata omezující opatření vůči určitému subjektu, zahrnuje posouzení skutečností a okolností, které jsou uplatňovány k jeho odůvodnění, stejně jako ověření důkazů a informací, na nichž je toto posouzení založeno (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 14. října 2009, Bank Melli Iran v. Rada, T-390/08, Sb. rozh. s. II-3967, body 37 a 107).

19 Dále podle ustálené judikatury platí, že se legalita unijního aktu posuzuje podle skutkových a právních okolností, které existovaly k datu přijetí daného aktu (obdobně viz rozsudek Tribunálu ze dne 27. září 2006, Roquette Frères v. Komise, T-322/01, Sb. rozh. s. II-3137, bod 325 a citovaná judikatura).

20 V daném případě Rada odůvodnila zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů žalobkyně následujícím způsobem:

„Přidružená k Sakhte Turbopomp va Kompressor (SATAK) (také známé jako Tur bo Compressor Manufacturer, TCMFG) uvedené na seznamu EU.“

21 Je třeba uvést, že žalobkyně připouští, že byla s TCMFG propojena, předkládá ovšem několik dokumentů prokazujících, že v době přijetí napadeného rozhodnutí, 1. prosince 2011, již neexistovala žádná vzájemná účast mezi ní a touto společností, a tvrzení Rady, že v danou dobu byla přidružená k TCMFG, tedy musí být považováno za věcně nesprávné.

22 Ze skutečností ve spise tak vyplývá, že TCMFG prodala D. celý svůj podíl v žalobkyni dne 6. června 2011. Žalobkyně v tomto ohledu předložila kopii notářského zápisu, jakož i kopii dokladu ze dne 6. června 2011 potvrzujícího uhrazení prodejní ceny ve výši 363 036 010 000 íránských rijálů (IRR) (23 970 600 eur). Navíc předložila kopii dokladu o zaplacení daně odvedené z uvedeného prodeje íránské finanční správě ve výši 14 521 440 400 IRR (958 825 eur). Konečně je třeba po vzoru žalobkyně podotknout, že zápis ze schůze její správní rady ze dne 13. června 2011 schválil prodej účasti TCMFG D.

23 Žalobkyně rovněž předložila dokumenty prokazující, že již nevlastnila žádné akcie TCMFG. Zejména poskytla důkazy o tom, že dne 8. června 2011 prodala Sa. svůj podíl v TCMFG, a to kopii kupní smlouvy, kopii dokladu o uhrazení kupní ceny ve výši 160 772 410 000 IRR (10 612 500 eur), jakož i kopii dokladu o uhrazení splatné daně z uvedeného prodeje íránské finanční správě ve výši 6 430 896 400 IRR (424 621 eur).

24 Rada na jednání připustila, že nezpochybňuje věcnou správnost těchto skutečností. Je tak třeba mít za to, že ačkoli TCMFG vlastnila akcie žalobkyně až do 6. června 2011, je napadené rozhodnutí založeno na nesprávném skutkovém předpokladu, neboť – jak bylo uvedeno v bodě 19 výše – musí být legalita tohoto rozhodnutí posuzována ke dni jeho přijetí, tj. k 1. prosinci 2011, dni, kdy TCMFG prodala všechny uvedené akcie.

25 Tento závěr nemůže být zpochybněn argumenty Rady.

26 V žalobní odpovědi Rada tvrdí, že k prodeji vzájemných účastí TCMFG a žalobkyně došlo pouze proto, aby byl vytvořen dojem rozdělení společnosti a zakryty skutečné účasti, z čehož vyplývá, že důvody zahrnutí žalobkyně na seznam osob a subjektů vyjmenovaných v příloze II rozhodnutí 2010/413 ke dni přijetí napadeného rozhodnutí existovaly a existují i nadále. Během soudního jednání navíc bylo potvrzeno, že navzdory uvedenému prodeji měla TCMFG stále na žalobkyni vazby.

27 V tomto ohledu je třeba podotknout, jak bylo zmíněno v bodě 20 výše, že se Rada v napadeném rozhodnutí spokojila s poukazem na okolnost, že žalobkyně byla přidružená k SATAK, také známé jako TCMFG. Nijak nezdůraznila, že ačkoli TCMFG již nevlastnila žádný podíl v žalobkyni, *de facto* ji kontrolovala a prodej podílů byl tahem učiněným s cílem vyhnout se účinkům právních předpisů umožňujících Radě zahrnout na seznam osob a subjektů vyjmenovaných v příloze II rozhodnutí 2010/413 subjekty, jež jsou vlastněny nebo kontrolovány osobami a subjekty podporujícími nebo přímo spojenými s jadernými činnostmi Íránu představující hrozbu šíření jaderných zbraní nebo vedoucími k vývoji nosičů jaderných zbraní.

28 Je navíc třeba poznamenat, že Rada na jednání výslovně uznala, že v rámci žalobní odpovědi, jakož i v rámci ústní části řízení rozvinula zcela nové odůvodnění zařazení žalobkyně na uvedený seznam, neboť když bylo napadené rozhodnutí přijímáno, neměla na podporu tohoto odůvodnění k dispozici potřebné důkazy.

29 Tribunál připomíná, že legalita napadeného rozhodnutí může být posuzována pouze na základě faktických a právních skutečností, na základě nichž toto rozhodnutí bylo přijato, a nikoli na základě skutečností, s nimiž se Rada seznámila po přijetí tohoto rozhodnutí, a to i kdyby měla za to, že uvedené skutečnosti mohly odůvodňovat přijetí uvedeného rozhodnutí. Tribunál totiž nemůže přistoupit na řešení Rady, aby v konečném důsledku přikročil k nahrazení odůvodnění, na němž je toto rozhodnutí založeno (obdobně viz rozsudek Tribunálu ze dne 28. března 2012, Egan a Hackett v. Parlament, T-190/10, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, body 102 a 103 a citovaná judikatura).

30 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je třeba vyhovět prvnímu žalobnímu důvodu. Z toho vyplývá, že je třeba zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, aniž je třeba se zabývat ostatními žalobními důvody a argumenty účastnic řízení nebo nařídit Radě předložení dokumentů uvedených žalobkyní v druhém bodě jejích návrhových žádání.

K nákladům řízení

31 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a Rada neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí Rady 2011/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká společnosti Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock).**

2) **Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé společnosti Oil Turbo Compressor.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 26. října 2012.

Podpisy.